

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з японської філології на тему:
ЯВИЩЕ ОМОНІМІЇ В ЯПОНСЬКІЙ МОВІ

Студента групи Пяп 01-19
факультету східної і слов'янської філології
денної форми навчання
Освітньої програми:
Японська мова і література та переклад,
західноєвропейська мова
Спеціальності 035 Філологія
Спеціалізації 035.069 Східні мови та
літератури (переклад включно),
перша – японська

Тищенко Олександра Олеговича

Науковий керівник:
кандидат педагогічних наук, доцент
Свердлова Тетяна Геннадіївна

Національна шкала _____
Кількість балів _____
Оцінка ЄКТС _____

ЗМІСТ

ВСТУП	4
РОЗДІЛ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ОМОНІМІЇ	6
1.1 Відмінності в розумінні поняття омонімії	6
1.2 Основні джерела японської омонімії	8
РОЗДІЛ II СИСТЕМА ОМОНІМІВ ЯПОНСЬКОЇ МОВИ	17
2.1 Основні типи омонімічних зв'язків	17
2.2 Класифікація омонімів відповідно до диференціації японських запозичень	19
2.2.1. Канго - канго	19
2.2.2. Ваго – Ваго	19
2.2.3. Канго – Ваго	20
2.2.4. Гайрайго – гайрайго	21
2.2.5. Канго – гайрайго	21
2.2.6. Гайрайго – ваго	21
2.2.7 Канго – ваго – гайрайго	21
2.3 Класифікація на основі повного або часткового збігу словоформ двох лексичних одиниць	22
РОЗДІЛ III ФУНКЦІОНУВАННЯ ЯВИЩА ЯПОНСЬКОЇ ОМОНІМІЇ	24
3.1 Труднощі викликані омонімією та способи їх уникнення	24
3.2 Позитивні якості омонімії	26
3.2 Дослідження рівня сприйняття омонімії студентами	28
ВИСНОВКИ	30
РЕЗЮМЕ	32

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	33
ДОДАТКИ	35

ВСТУП

Омонімія як явище, характерна для більшості світових мов. Вона ставала ціллю досліджень багатьох вчених, що досліджували як рідну для них мову так і ті, що досліджували мови інших народів. Зокрема, це роботи О. Ф. Емерсона, С. Ульмана, А. Кеннеді та багатьох інших.

Актуальність дослідження полягає у тому, що саме Японська мова, з її специфічною складовою структурою має неймовірну кількість омонімічних слів, що ускладнює розуміння та переклад усних текстів. Важливо наголосити на тому, що через тенденцію до відмови від канджі, а також запозичення з інших мов, що часто видозмінюються при в ході в японську лексику, зростає імовірність виникання плутанини і під час письмового мовлення. Тому важливо дослідити цю тему більш детально для полегшення сприймання омонімії.

Об'єктом курсової роботи є омонімічна, синонімічна лексики а також багатозначні японські слова.

Предметом дослідження є особливості і функціонування явища омонімії в японській мові

Мета курсової роботи полягає у розгляді явища японської омонімії, дослідженню реакції на неї та виділенні основних труднощів, які виникають під час зустрічі з цим явищем, щоб віднайти їх причину та знайти спосіб їх подолання.

Для досягнення вказаної мети необхідно вирішити такі **завдання**:

1. Проаналізувати особливості розуміння поняття омонім.
2. Віднайти джерела омонімії.
3. Класифікувати японські омоніми.
4. Виділити основні перешкоди спричинені омонімією та розглянути основні способи протистояння їй.
5. З'ясувати як реагують на омонімію студенти.

Методами, що використовувалися в ході роботи були: порівняльно-історичний метод який використовувався для визначення спільного в розумінні

поняття омонімії, а також для аналізу її джерел, методи аналізу і систематизації для докладного вивчення класифікації омонімів, метод спостереження для виділення основних проблем під час сприйняття омонімії

Наукова новизна даної роботи виражена аналізом явища омонімії, систематизуванням спірних моментів, та в визначенні на основі цього основних проблем, що виникають з омонімією. Дослідженні реакції студентів на омонімію, визначенні відмінностей між сприйняттям омонімії носіями мови та тими хто її вивчає. Виділенні того позитивного, що омонімія привнесла в мову.

Практичне значення. Наведена у даній інформація може бути корисною для студентів, які вивчають японську мову і хочуть поглибити свої знання з японської омонімії. Наша робота також може слугувати матеріалом для проведення подальших досліджень щодо явища омонімії.

Структура роботи: робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, резюме та списку літератури.

РОЗДІЛ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ОМОНІМІЇ

1.1 Відмінності в розумінні поняття омонімії

Під час вивчення явища омонімії неодмінно наткнешся на низку питань, в яких різні лінгвісти і лінгвістичні напрямлення не досягли консенсусу. Зокрема, серед дослідників спостерігаються розбіжності з приводу того, з чого треба виходити, при визначенні поняття омонімів.

Одні вважають, що графічна сторона слова є вирішальною під час визначення омонімів. Як от список омонімів в англійській мові, створений В. Скітом включає лише слова, що співпадають тільки по написанню чи по написанню і звучанню.

Інші ж стверджують, що потрібно опиратися саме на фонетичний склад слів, під час визначення омонімів, і не залежно від їх написання вважають омонімами саме слова, що однаково звучать. Цієї точки зору притримується більшість лінгвістів. Як от О. Емерсон, С. Ульман, А. Кенеді і багато інших.

Прихильники третьої точки зору стверджують, що слова мають збігатися і за звучанням і за написанням щоб їх можна було вважати омонімами. Зокрема Ю. І. Ковалів в поясненні до поняття омоніму пише: «Омоніми (від грецької *homos* "однаковий" та *onoma* "ім'я") — це слова або їх окремі граматичні форми, стійкі словосполучення, морфеми, синтаксичні конструкції, які однаково вимовляються і пишуться, але мають різне значення». [3, с. 152]

Ми вважаємо, що розгляд даної проблеми буде неповним без висвітлення точки зору японських вчених, та спочатку варто розглянути японську термінологію в даному питанні, і виділити трохи місця на розгляд особливостей японської мови, що формують їх підхід до явища омонімії.

В японській лінгвістиці на позначення терміну омонімії існує термін 同音異義語 (ДО:ОНІПГО) «слова, що однаково звучать, але мають різне значення».

Часто цей термін скорочують і пишуть просто 同音語 (ДО:ОНГО) «слова, що однаково звучать».

Що ж до японської графіки, то вона є з'єднанням ієрогліфіки і складової абетки кана (у двох варіантах: катакана і хірагана). Саме ієрогліфами зазвичай записують повнозначні частини мови японського походження та запозичення з китайської мови, катаканою – запозичення з інших мов (головним чином англійської), а хіраганою - службові слова та морфеми.

Саме тому всі японські лінгвісти при визначенні омонімів спираються на звукову сторону слова, що в свою чергу спричинено ієрогліфічною писемністю японської мови. Один із лінгвістів вивчаючих проблему омонімії, Мікі Сейкіті пише: «На відміну від європейських мов, де більшість омонімів збігаються графічно, японські омоніми майже завжди не збігаються в письмовій формі». [8, с. 32]

Тим не менш, незважаючи на специфіку японської писемності, існує низка понять в яких розуміння явища омонімії японськими вченими, а також вітчизняними і західноєвропейськими вченими має спільні риси.

Ці спільні риси ми знаходимо насамперед у тому, що японські мовознавці, визначаючи омоніми, спираються на звукову сторону слова. Так, у «Лінгвістичному словнику японської мови» дається таке визначення омонімів: «Омонімами (homonyms) називаються два або більше слова, що мають однаковий звуковий склад, але різні значення». [19, с. 677] Аналогічне визначення омонімів дає Сіраісі Дайдзі: «Омонімами називаються слова, які мають однакову звукову форму, але різні значення». [14, с. 452]

З іншого боку, деякі лінгвісти, як, наприклад, Мідзутані Сідзуо свідомо не дають визначення поняттю омоніми. Він пише: «Ми не даємо визначення поняттю омонімів. Справа в тому, що виникають проблеми пов'язані з

паронімами і багатозначними словами. Визначення омонімам варто дати після докладного вивчення зв'язку омонімів з цими словами». [9, с. 28]

Але незважаючи на те, що японські мовознавці вважають омонімами слова з однаковим звуковим складом, всі вони зараховують до омонімів слова з різним наголосом, такі як 花 ХАНА «квітка» та 端 ХАНА «початок»; 訳者 ЯКУШЯ «перекладач» та 役者 ЯКУШЯ «актор» тощо.

У фундаментальному дослідженні омонімів японської мови, проведеному колективом вчених, науково-дослідного інституту рідної (японської) мови, слова з різним наголосом також зараховуються до омонімів, а різний наголос в словах розглядається тільки як спосіб розрізнення омонімів на слух: «Відмінність у наголосі є ефективною умовою розмежування у мові» [21, с. 136]

Позиція японських мовознавців, які зараховують до омонімів словоформи з різним музичним наголосом і вважають наголос лише ознакою, що диференціює омоніми у мові, пов'язана з тим, що характер наголосу в японській мові відрізняється від наголосу в європейських мовах. Музичний наголос у слові не завжди стійкий, він може бути різним у різних діалектах і змінюватись в залежності від положення слова в реченні. Крім того, навіть, японці не завжди розрізняють на слух словоформи з різною тональною структурою.

Отже, в визначенні омонімів і в розумінні явища омонімії погляди японських лінгвістів багато в чому сходяться з поглядами західноєвропейських вчених. Але, вони, в основному, фокусують свої зусилля на різних проблемах. А саме, японські вчені фокусують свої зусилля на створенні практичних словників чи довідників, які допомагають розмежувати омоніми і омофоно-синоніми. А теоретичні проблеми майже не зачіпаються. На відміну від західноєвропейських вчених, що фокусуються на теоретичній частині.

1.2 Основні джерела японської омонімії

Під час вивчення явища омонімії було б неправильно не звернути увагу на джерела її виникнення і в цьому питанні багато лінгвістів зійшлися в тому, що існує три основних шляхи виникнення омонімів. А саме: фонетичні зміни, розходження значень багатозначних слів, запозичення з інших мов. Та все ж існують різні думки, що до того який з шляхів найважливіший.

Наприклад, Стівен Ульман вважає, що саме запозичення з інших мов мають найбільший вплив. [18, с. 176-180] З іншого боку, Рубен Будагів вважає, що фонетичні зміни, розходження значень багатозначних слів є основними каналами з яких утворюються омоніми. [1, с. 57]

Ці шляхи виникнення омонімів характерні для більшості мов світу і японська в даному питанні виключенням не стала. Тим не менш, в випадку японської мови підхід Ульмана є більш правильними. Оглядаючись на історію японської мови можна помітити, що японські запозичення можна розділити на дві великі групи:

- Канго (запозичення з китайської мови)
- Гайрайго (запозичення з інших мов)

При чому саме канго є основним джерелом японської омонімії. Санкі Ічікава вказує, що доля запозичень з китайської мови в публіцистичних текстах є близько 50% а в цілому їх доля в мові не менше 40%. [20, с. 203]

Інші, японські лінгвісти згадуючи явище омонімії в своїх роботах зазначають, що саме канго є основним джерелом омонімії: «Головним джерелом омонімів в японській мові є канго» [21, с. 189]

«Перевагою запозичень з китайської є те, що вони стисло подають поняття і терміни, але в той же час вони створюють велику кількість омонімів. Наприклад, у словнику Санкоку джітен 401 ієрогліф має читання КО:. 60 з них входять до ієрогліфічного мінімуму, установлений Міністерством освіти. Ієрогліфів, що мають читання ШЬО:, нараховується 286, 51 з них входять до мінімуму. Існує 57 слів зі звучанням КО: ШЬО:, створені з'єднанням КО: та ШЬО:» [10]

Будучи більш точним, джерелом омонімів є запозичені китайські корені з яких утворились канго. А. Н. Соколов пише: «Кількість омонімів серед китайських коренів просто нечувана для європейських мов. Причиною тому стала сама китайська мова, а також фонетичні зміни яких зазнали канго при входженні в японську, адже це перетворило багато не омонімів в омоніми». [11, с. 190]

Його думку підтримує Шіріші Дайджі: «В японську мову з китайської проникло багато ієрогліфів, що змінили своє звучання в процесі запозичення створюючи велику кількість омонімів канго» [14, с. 206-207]

Мікі Сейкічі також писала, що канго є головним джерелом омонімії, тим не менш, вона глибше розкрила причини такої великої концентрації омонімів в китайських запозиченнях: «В китайській мові на відміну від японської є 4 тони які допомагають розрізняти омоніми на слух, але японська мова запозичила лише форму ієрогліфів, а звучання було адаптовано до фонетики японської мови, адже в японській немає строго розділення на тони. Наприклад, морфеми, що звучать як СОН в сучасній мові раніше мали звучання подібне до СУН, САН, ШЮН. Саме тому в Японській зараз налічується декілька сотень омонімів канго». [8, с. 44]

В якості прикладу приведемо деякі китайські порені, що зустрічаються в японській [17, с. 1048-1108]

Таблиця 1 Омнімічні китайські корені в японській.

Звучання китайського кореня	Кількість коренів, що мають таке звучання	Звучання китайського кореня	Кількість коренів, що мають таке звучання
ХО:	71	ДЖІ	44
ТЕЙ	65	КАКУ	43
ШІ	66	КІН	37

КО	60	ТАЙ	34
ЕН	62	ГЕН	29
КАН	49	ДЖІН	26
СО:	48	ІН	25

Важливо зазначити, що частина із зазначених вище морфем, безумовно застаріла і рідко використовуються в сучасній японській мові. Та все ж, не можливо заперечувати той факт, що їх надзвичайно багато і омонімічних слів утворених за допомогою їх поєднання теж немало.

Другим важливим джерелом запозичень як джерела омонімії є гайрайго. Гайрайго – це запозичення з різних здебільшого європейських мов. Залежно від історичного періоду, мова з якої була більша кількість запозичень змінювалась, та після другої світової війни більшість слів запозичується з англійської мови. Ці запозичення принесли в японську мову багато омонімів, тому ми розглянемо три основні категорії гайрайго омонімів.

1. Словоформи, що були омонімами в англійській і залишились ними в японській

УЕ:СУТО waist «талія», waste «сміття, витрачати»

МЕЙДО maid «покоївка», made «зроблений»

2. Словоформи, що не були омонімами в англійській та в результаті фонетичних змін, скорочень і інших трансформацій стали ними.

БОРУТО bolt «болт» volt «вольт»

ПУРО скорочення від: program «програма», production «продукція»

АНА скорочення від: announcer «диктор», anarchist «анархіст»

3. Гайрайго стали омонімічні власне японським словоформам або запозиченням з китайської (ваго, канго)

ХОТЕРУ hotel «готель» і 熱る «почервоніти (про тіло, обличчя)»

БО:ТО boat «човен» і 暴徒 «повстанець, бунтівник»

АЙСУ ice «лід» і 愛す «любити»

Варто додати, що наплив гайрайго в японську мову приніс в японську мову нові до цього не існуючі омоніми. Хоча, в той же час, саме гайрайго допомагає боротися з явищем омонімії в японській. Детальніше це питання буде розглянуте в третьому розділі.

Як було зазначено раніше фонетичні зміни мали значний вплив на збільшення кількості омонімів за рахунок різноманітних фонетичних процесів, що протікали зі словами запозиченими з інших мов. Розвиток мови і поступова зміна її фонетичної структури також створювала чималу кількість омонімів.

Таблиця 2 Слова що стали омонімами маючи історично різний запис катаканою.

№	Сучасне звучання слова	Переклад
1	ХО: ХО: ХО:	Правило Сторона Маєток
	РІКАН РІКАН	Відчуження Захворювання
	РІКА РІКА	Природознавство Прощальна пісня
	КЬО:ҐІ КЬО:ҐІ КЬО:ҐІ	Вчення Матч Консультування
	ШЮ:СЕЙ ШЮ:СЕЙ ШЮ:СЕЙ	Звичка Все життя Поправка

Можна навести ще багато таких прикладів, але причину такої високої концентрації омонімів слід все ж таки шукати не в історичному розвитку мови, а в її фонетичній організації.

Одним із найважливіших, якщо не найважливішим фактором, що викликавши появу великої кількості омонімів є простота японської абетки. Адже майже всі звуки в це відкриті склади за виключенням: や(я), ゆ(ю), よ(йо), を (о(яка не приймає участі в словотворі)) і ん(н). Так в японській мові існує подвоєння приголосних за допомогою «っ» і подовження голосних, та все ж це не можливо зрівняти з тою кількістю комбінацій які є у мов з поділом на звуки а не на склади. Як от в українській є слова: праска, термометр, дрова і інші. Які не можливо було б прочитати японською без зміни в звуковому складі слів.

Японській дослідник омонімії Мідзутані Сідзуо каже, що: «В якості причини великої кількості омонімів в японській часто відмічають просту складову структуру». [9, с. 29] Він вирішив підтвердити це твердження для чого взяв штучну мову, на основі токійського діалекту, яка мала дев'яносто дев'ять складів і на клав на неї три обмеження характерні для японської:

1. っ (знак для подвоєння наступної приголосної, наприклад, きっふ КІППУ білет) і ん(н) не можуть починати слово.
2. Слово не може завершуватись на っ
3. Не можливі комбінації: っ, っっ, んっ, んん.

Вважається що ця штучна мова має високий коефіцієнт корисної дії, тобто слова, що часто вживаються, мають менше складів. Далі, якщо припустити, що максимальна кількість складів слова буде чотири то омонімі будуть обов'язково, а якщо виключити їх то неможливо буде забезпечити мову необхідною кількістю лексичних одиниць. [9, с. 31]

С. Ульман прийшов до схожого висновку. Він вважав, що чим менше слово тим більша вірогідність, що воно буде мати омоніми, а тому чим більше в мовах одно і двоскладних слів, тим більше в них буде омонімів. [12, с. 35]

Японська мова підходить під цей опис, адже серед словникового складу японської, в основному серед канго, багато одно і двоскладових слів, що створює передумови для великої кількості омонімів. До прикладу, в українській мові досить мало повнозначних частин мови розміром в один склад.

Ще одним із джерел омонімії в японській мові є розпад багатозначних лексем на омоніми.

Хоча в європейському мовознавстві дотепер достеменно не вирішено чи доцільно вважати такі слова омонімами. Наприклад, О.Ф. Емерсон пише: «Омоніми це слова, які утворилися від різних коренів, але завдяки фонетичним змінам, іноді контамінації чи безпосередньому впливу одного слова на інше прийшли до одної фонетичної форми». [16, с. 139] Його підтримують Дж. Кеннеді, Дж. Джеггер та інші.

Тим не менш твердження, що омоніми не можуть утворюватися із багатозначних слів можливе лише при нерозумінні понять синхронії і діахронії.

Тому більшість вчених все ж вважає полісемію одним із джерел омонімії. С. Ульман стверджує: «Якщо, одне чи більше значень багатозначного слова розходяться так далеко, що між ними немає очевидного зв'язку, то полісемія уступає місце омонімії». Як приклади він зазначає такі слова: long «довгий» - to long «палко бажати»; sole (підшва) - sole (солія звичайна) (назва риби); still (тихий) - still (ще). [18, с. 178]

Те це породжує другу проблему, а саме як правильно розмежовувати омонімію і полісемію. Існує декілька способів різного ступеню успішності та ми вважаємо, що створення тлумачно-комбінаторного словника мови є найкращим із них. Адже він найбільш об'єктивно відображає семантичні відмінності між

лексичними одиницями. Тому в нашій роботі при виникненні непорозуміння в питанні полісемія - омонімія ми будемо орієнтуватись на словник.

Таким чином до омонімів які утворились шляхом розпаду багатозначних слів можна віднести: 書く КАКУ (писати) і 掻く КАКУ (згрібати); 髪 КАМІ (волосся) 上 КАМІ (вверх); 語る КАТАРУ (говорити) 騙る КАТАРУ «виманювати шахрайськими методами». [15]

Деякі омоніми, що виникли в результаті розпаду мають однакове ієрогліфічне написання: 脇 ВАКІ (інший) і 脇 ВАКІ (бік, сторона); 元 МОТО (раніше) і 元 МОТО (початок). [15]

Наступним джерелом омонімії можна назвати так зване складання коренів, це ще одне із джерел омонімії, яке є характерним саме для японської мови на відміну від європейських мов де це не так поширено. Розглянемо це на прикладах.

1) Приєднання попереду чи позаду однакових коренів до омонімів канго.

ФУ + КЕНКО: (погане здоров'я) - ФУ + КЕНКО: (невідповідність)

ІРЬО: + ХІН (одяг) - ІРЬО: + ХІН (медикаменти)

2) Приєднання омонімічних морфем до одного і того ж слова.

ОНГАКУ + КАЙ (концерт) – ОНГАКУ + КАЙ (музичний світ)

СЕНМОН + КА (спеціаліст) – СЕНМОН + КА (спеціалізація)

3) Приєднання омонімічних морфем до омонімічних слів

ДЗЕН + КІКАН (всі органи) - ДЗЕН + КІКАН (весь період)

КІКАН + ШІ (печатний-орган) - КІКАН + ШІ (журнал, що виходить раз у квартал)

4) З'єднання омонімічних слів канго з іншими словами.

ДЖІШІШІ + КІКАН (орган виконуючий реалізацію) – ДЖІШІШІ + КІКАН

(час на реалізацію)

КАГАКУ + ТАЙКЕЙ (наукова система) - КАГАКУ + ТАЙКЕЙ (курс хімії)

Ще одним джерелом омонімії є скорочення слів. Зменшення числа складів за рахунок скорочення слова добавляє і в без того досить насичену омонімами

японську лексику ще більше шансів на створення омонімів. Ба більше, японські вчені стверджують, що досить популярно використовувати мало відомі скорочення на радіо і телебаченні, що іноді робить складнішим розуміння мовця поза контекстом, а іноді і в контексті. [2, с. 56-57]

Наприклад: КО:КО: (КО:ТО:КО:ГЬО:ГІАККО) (вище технічне училище) та КО:КО: (КО:ТО:ГІАККО:) (старша загальноосвітня школа); ТОККО: (секретна поліція) (ТОККО:КЕЙСАЦУ), ТОККО: (добра поведінка), ТОККО: (специфічна дія).

Останнім по порядку та не останнім по важливості джерелом омонімії є конверсія – перетворення однієї частини мови на іншу. Зазначимо, що в нашій роботі, ми сприймаємо конверсію як лексико-граматичну омонімію.

Прикладом конверсії слугує перехід дієслів другої форми в іменники: ВАРАУ (сміятися) в ВАРАЙ (сміх); ТАТАКАУ (боротися); ТАТАКАЙ (боротьба); ТОУ (запитувати); ТОУ (питання). До прикладів конверсії прикметника в прислівник можна віднести такі слова: ТАЙХЕН (жахливий – дуже); КАНАРІ (досить - пристойний). Також існують приклади конверсії іменників в прикметники: ТАЙКУЦУ (нудьга – нудний); НЕШШІН (запал – палкий); ШІНПАЙ (хвилювання – хвилюватися)

В першому розділі ми дослідили погляди різних вчених на явище омонімії, а також джерела виникнення омонімії в японській мові. Деякі із цих джерел є притаманними японській мові інші досить часто зустрічаються і в іноземних мовах. Важливо зазначити, що було доведено, що саме японська абетка і звуковий склад японської мови сприяють утворенню великої кількості омонімів. Та в ході розгляду матеріалу була виявлена ціла низка питань в яких лінгвісти не змогли досягти консенсусу. Також були розглянуті деякі проблеми що виникають під час сприйняття явища омонімії, але це тема потребує подальшого дослідження та надання методів для подолання непорозумінь під час розмови чи прослухування пісень, особливо для тих хто вчить цю мову.

РОЗДІЛ II СИСТЕМА ОМОНІМІВ ЯПОНСЬКОЇ МОВИ

2.1 Основні типи омонімічних зв'язків

Як було зазначено раніше не існує єдиного визначення поняттю омонімії яке б підтримували всі лінгвісти. Нажаль, ні японські ні європейські дослідники не змогли прийти до визначення яке всіх влаштувало б. Та все ж, необхідно визначити, як термін «омонім» буде сприйматися саме в нашій роботі.

Виходячи з того, що омонімія – це слова, словоформи, стійкі словосполучення, синтаксичні конструкції, і таке інше, які однаково вимовляється чи однаково пишуться чи і те і інше, та в будь якому випадку вони мають різне значення. Тоді розглядаючи будь які омонімічні словоформи можна віднести їх до одного з класів, зазначених у таблиці. [6, с. 51]

Таблиця 3 Основні типи омонімічних зв'язків.

Однакове написання: ієрогліфами чи каною	Однакове звучання	Однакове значення
I. – (не співпадає)	+ (співпадає)	– (не співпадає)
II. + (співпадає)	+ (співпадає)	– (не співпадає)
III. + (співпадає)	– (не співпадає)	– (не співпадає)

Таким чином до I групи ми можемо віднести такі слова: 神 КАМІ (бог), 紙 КАМІ (папір), 髮 КАМІ (волосся), 守 КАМІ (правитель провінції); 花 ХАНА (квітка), 鼻 ХАНА (ніс); 漢字 КАНДЖІ (китайській ієрогліф), 感じ КАНДЖІ (відчуття). З вище наведених прикладів видно, що ці слова мають спільну звукову частину слова але відмінні написання і значення. Також такі слова називають омофонами.

До II групи відносимо слова які пишуться і звучать однаково, однак мають різне значення – повні омоніми. До прикладу, потенційна і пасивна форми будь

якого дієслова другої групи: 食べる(ТАБЕРУ) - 食べられる(ТАБЕРАРЕРУ) або 見る(МІРУ) – 見られる(МІРАРЕРУ). Важливо зазначити, що омоніми першої групи можуть стати омонімами другої якщо записати їх катаканою: しぼう ШІБО: (смерть), しぼう ШІБО: (бажання), しぼう ШІБО: (тваринний жир).

Третя група включає в себе велику кількість письмових омонімів, або їх ще називають омографами. Це слова що мають однакове ієрогліфічне написання, але різні читання і значення. До прикладу: 大家 О:Я (власник будинку), 大家 ТАЙКА (великий будинок); 額 ГАКУ (сума), 額 ХІТАЙ (лоб).

Далі розглянемо омонімію на рівні лексем. Дві лексеми будуть вважатися омонімічними, якщо їх словоформи матимуть однакове граматичне значення. Оскільки в японській мові майже всі частини мови незмінні, то поняття «лексема» і «словоформа» для цих слів співпадає.

Однак, японські прикметники і дієслова змінюються, і приставляють собою досить широкий прошарок омонімічних лексем, що ми ніяк не можемо пропустити.

До прикладу дієслова які співпадають у всіх формах: 会う (АУ) «зустрічати», 合う (АУ) «підходити»; あった (АТТА) (проста форма минулого часу); あいます (АІМАСУ) (ввічлива форма теперішньою-майбутнього часу); あわない (АВАНАЙ) (проста заперечна форма теперішньою-майбутнього часу); あわなかった (АВАНАКАТТА) (проста заперечна форма минулого часу) і т.п.

Аналогічним чином омонімічними лексемами можна назвати: 長い (НАГАІ) «довгий», 永い(НАГАІ) «вічний»; ながいです (НАГАІДЕСУ) (ввічлива форма теперішньою-майбутнього часу) ながかった (НАГАКАТТА) (проста

форма минулого часу) *ながくない* (НАГАКУНАЙ) (проста заперечна форма теперішньої-майбутнього часу).

Отже, визначивши поняття омонімів, в японській мові, ми можемо перейти до класифікації омонімів в японській мові, а також їх ролі в ній.

2.2 Класифікація омонімів відповідно до диференціації японських запозичень

Хоча, японські вчені і визнають існування японської омонімічної лексики: канго, ваго і гайраго. Вони, базуючись на цьому, не проводять чіткого розділення омонімів на групи. Тим не менш при класифікації омонімів важливо розглянути всі сім основних типів: канго – канго, ваго – ваго, канго – ваго, гайрайго – гайрайго, канго – гайрайго, гайрайго – ваго, канго – ваго – гайрайго. Як було зазначено раніше саме омонімів першого типу більшість в японській мові, та важливо розглянути і інші омонімічні відношення.

2.2.1. Канго - канго

Більшість японських омонімів представлена саме цією категорією омонімів. Це в основному слова що складаються з одного або двох складів. Наприклад: 感心 КАНШІН (захоплення), 歡心 КАНШІН (прихильність), 甘心 КАНШІН (згода). Деякі групи омонімічних канго налічують дуже багато слів. Наприклад: КО:ШІ – 22, ШЬО:КО: -18, ШЬО:ШІ -15 і так далі. [5]

Важливо зазначити, що також існують трискладові і чотирьох складові омоніми канго. Наприклад: 工業化 КО:ГЬО:КА (індустріалізація), 興行化 КО:ГЬО:КА (екранізація); 私有財産 ШЬО:ДЗАЙСАН (приватна власність), 市有財産 ШЬО:ДЗАЙСАН (комунальна власність).

2.2.2. Ваго – Ваго

Хоча омонімів даної категорії не така багато як в попередній, все ж таки вона досить наповнена омонімічною лексикою. Омоніми ваго охоплюють основні

повнозначні частини мови: іменники, прикметники дієслова. Наведемо декілька прикладів до кожної частини мови.

Дієслова: 薦める СУСУМЕРУ (рекомендувати), 進める СУСУМЕРУ (рухати вперед); 開ける АКЕРУ(відкривати), 明ける АКЕРУ(світати); 切る КІРУ(різати), 着る КІРУ(одягати); 寝る НЕРУ (лягати спати), 煉る НЕРУ (місити на вогні).

Іменники: 形 КАТА (фігура), 肩 КАТА (плече), 方 КАТА (напрявлення), 型 КАТА (форма, модель); 窯 КАМА (пічка), 鎌 КАМА (серп); 畝 СЕ (міра земельної площі), 瀬 СЕ (мілководдя); 火 ХІ (вогонь), 日 ХІ(день); 咳 СЕКІ (кашель), 堰 СЕКІ (гребель), 関 СЕКІ (бар'єр).

Прикметник: 堅い КАТАЙ «твердий», 難い КАТАЙ «важкий»; 厚い АЦУЙ «товстий», 暑い АЦУЙ «жаркий», 熱い АЦУЙ «гарячий».

Важливо зазначити, що ці слова вживаються як в письмовому так і в усному мовленні та їх сприймання легше за канго.

2.2.3. Канго – Ваго

Можна навести багато прикладів даної омонімії, але такі омоніми досить рідко зустрічаються в мовленні. Адже вони вживаються в різних сферах, а також часто є різними частинами мови. Наведемо декілька прикладів:

Таблиця 4 Приклади омонімів канго-ваго.

Звучання	Канго	Ваго
САКУ	План, політика	Цвісти, рвати
ГЧІ	Позиція, один	Ринок
ЯКУ	Посада	Переклад, палити
ХАЧІ	Вісім, горщик	Бджола
ХАЙ	Легені, чашка	Попіл

2.2.4. Гайрайго – гайрайго

В даній групі омонімів значно менше ніж в трьох попередніх, але вони все ж зустрічаються в мовленні томуведемо декілька прикладів: О:РУ (all) «все», О:РУ (oar) «весло»; РАЙТА (lighter) «запальничка», РАЙТА (writer) «письменник»; РУ:ТО (rout) «маршрут», РУТО (root) «корінь»; РАЙМУ (lime) «лайм», РАЙМУ (lime) «вапно», РАЙМУ (rhyme) «рима».

2.2.5. Канго – гайрайго

Цей пункт, а також наступні два, досить обмежено представленні в японській мові, тим не меш ми не можемо пропустити їх в нашій класифікації.

Таблиця 5 Приклади омонімів канго – гайрайго.

Звучання	Канго	Гайрайго
КО:ТО	Плани на майбутне	Пальто, суд
СО:ДА	Керування (кораблем)	Сода
СЕНСУ	Віяло	Розуміння
О:ТО	Нудота	Мотоцикл

2.2.6. Гайрайго – ваго

Таблиця 6 Приклади омонімів гайрайго – ваго.

Звучання	Гайрайго	Ваго
АНА	Диктор	Яма, щілина
МАЙРУ	Миля	Приходити
ХОТЕРУ	Готель	червоніти
НЕРУ	Фаланель	Лягати спати

2.2.7 Канго – ваго – гайрайго

Таблиця 7 Приклади омонімів канго – ваго – гайрайго.

Звучання	Канго	Ваго	Гайрайго
----------	-------	------	----------

ТАЙ	Тіло, положення	Морський окунь	Краватка, нічия
ЯКУ	Роль, скорочення	Палити	Як (тварина)

2.3 Класифікація на основі повного або часткового збігу словоформ двох лексичних одиниць

В цьому підрозділі ми класифікуватимемо омонімічні лексеми на основі повного або часткового збігу їх словоформ. По названому параметру ми виділяємо два типи омонімів: повні і часткові. Повні омоніми – це омонімічні лексеми, що співпадають у всіх словоформах. Часткові омоніми – це омонімічні лексеми, що співпадають тільки в частині словоформ.

Таким чином до повних омонімів будуть відноситися незмінні омоніми а також омоніми що співпадають у всіх формах. Наведемо декілька прикладів незмінних омонімів: 不知 ФУЧІ (незнання), 不治 ФУЧІ (невиліковність); 地方 ЧІХО (район), 痴呆 ЧІХО (деменція).

Таблиця 8 Приклади омонімічних лексем, що співпадають в усіх формах.

Омонімічні лексеми	Збіг словоформ
КАЕСУ (повертати) КАЕСУ (висиджувати)	КАЕСУ КАЕШІМАСУ КАЕШІТЕІРУ КАЕСАНАЙ і т.д.
ФУРУ: (трясти) ФУРУ: (просіювати) ФУРУ: (перебувати у піднесеному стані)	ФУРУТТЕ ФУРУТТЕІМАСУ ФУРТТА ФУРУЦВАНАЙ і т.д.

Можуть бути різні випадки часткової омонімії та всі вони мають збіг слівформ двох і більше лексем. Це можуть бути як і дієслова, що належать до різних відмінків, так і дієслова у яких не співпадають словникові форми.

Таблиця 9 Приклади часткових омонімів.

Часткові омоніми	Спільні слівформи
ІРУ (бути) ІРУ (заходити) ІРУ (бути потрібним)	ІРУ ІРЕБА
КАУ (купляти) КАРУ (полювати) КАЦУ (вигравати)	КАТТА КАТТЕ
МОЦУ (мати) МОРУ (класти напр. їжу)	МОТТА МОТТЕ

Завдяки канго, які являють собою більшість омонімічних слів в японській мові можна стверджувати, що більшість японських омонімів – повні омоніми. Адже серед канго більше іменників ніж інших частин мови, а іменники в японській не змінні.

РОЗДІЛ III ФУНКЦІОНУВАННЯ ЯВИЩА ЯПОНСЬКОЇ ОМОНІМІЇ

3.1 Труднощі викликані омонімією та способи їх уникнення

Необхідно зазначити, що говорячи про проблеми викликані омонімією ми будемо фокусуватися саме на усних омонімах (омофонах). Адже поява канго, а потім і гайрайго які і стали причиною насиченості японської лексики усними омонімами, в той же час не допустили появи маси повних омонімів чи омографів. Причиною тому стало те що більшість омонімів канго записуються різними ієрогліфами, а гайрайго взагалі іншою абеткою під назвою - катакана. Тому ми сфокусуємося саме на проблемах викликаних звуковою омонімією, які досить суттєво ускладнюють сприйняття інформації.

Японські вчені теж вважають, що число омонімів настільки велике, що омонімія стає серйозним бар'єром в передачі інформації. Кембо Хидейоші зазначає: «Факт перенасиченості японської лексики омонімами неможливо назвати позитивним. Це ніби перед вами стоять люди з абсолютно однаковими обличчями» [21, с. 188]

Під час спілкування Танака Акіо розглядає три ймовірних випадки порушення комунікації у зв'язку з омонімією [13, с. 39-40]:

1. Короткочасне непорозуміння між співбесідниками, яке швидко зникає завдяки контексту та загальної ситуації розмови (слухач перебирає всі ймовірні варіанти омонімів та обирає правильний).
2. Слухач обирає неправильне слово, але знає і правильне.
3. Слухач не знає слова, яке вимовив співрозмовник, а знає лише його омонім.

До прикладу діалог в якому непорозуміння викликано омонімією БОКУ (я) і БОКУ (ім'я)

Таблиця 10 Прикладі діплогу.

НАМАЕ ВА?	Як вас звати?
БОКУ ДЕСУ.	Боку
БОКУДЕ ВА ВАКАРАНАЙ ЙО.	«Я», - не розумію. Скажіть як вас звати.
НАМАЕ І: ТАМАЕ.	Боку
БОКУ ДЕСУ.	Аа, Боку, тепер зрозумів.
ХА: ОБОКУ КА, ЙОШІ ВАКАТТА	

В повсякденному мовленні японців виникає маса схожих ситуацій. І в більшості випадків питання вирішується за допомогою контексту, але якщо з контексту реципієнт не розуміє яке із слів малося на увазі то після перепитування перед мовцем виникає декілька способів пояснити, що він мав на увазі. Найпростішим є використання синоніму з іншого шару лексики.

Наприклад: якщо співрозмовник не розуміє канго 開催 КАЙСАЙСУРУ (влаштовувати) то можна вжити ваго 開く ХІРАКУ (влаштовувати), або при нерозумінні канго 講堂 КО:ДО: (зал) вжити гайрайго ホール ХО:РУ (зал). Також можна використати синонімічні слова з того ж шару лексики: при нерозумінні канго 価値 КАЧІ (ціна, вартість) можна вжити канго 価格 КАКАКУ (ціна, вартість).

Все ж іноді немає синоніму до незрозумілого слова або цей синонім маловідомий і реципієнт його не знає. Тоді можна замінити на словосполучення, наприклад: канго 回漕 КАЙСО:СУРУ (перевозити морем) замінити словосполученням 船で運ぶ ФУНЕ ДЕ ХАКОБУ (перевозити кораблем). Також можна просто пояснити значення омонімічного слова.

Та це лише боротьба з наслідками омонімії, а для максимально комфортного спілкування потрібно намагатися говорити так, щоб непорозумінь не виникало. Саме для цього Мацусака Таданорі пропонує наступні шляхи [7, с. 151-153]:

- 1) Там де можливо не вживати канго.
- 2) Старатися не використовувати багато скорочень.
- 3) Додавляти морфеми до слова для розрізнення омонімії: 基金 КІКІН –

КІХОНКІН «грошовий фонд»

4) Використовувати гайрайго якщо слова із інших шарів лексики маловживані, але не потрібно ними зловживати.

- 5) Для «складних слів» створювати довідники

Важливо наголосити на тому, що найбільше проблем з омонімією виникає не в спілкуванні а в сприйнятті мови на слух під час прослуховування пісень, радіо, промов, і навіть перегляду телевізору. Ще в 1934 році ствоїли комісію, яка зайнялась удосконаленням тексту для дикторів, щоб його можна було легко зрозуміти на слух. На телебаченні також використовують ці напрацювання, але завдяки візуальній складовій, телеканали спроможні показувати ключові слова в ієрогліфічному записі, або за рахунок відео вирішувати можливі непорозуміння.

3.2 Позитивні якості омонімії

Крім негативного, японська омонімія привнесла в мову велике поле для творчості. Адже завдяки великій кількості омонімів поширюється гра слів в поезії, жартах, піснях, загадках і тому іншому. Звісно гра слів досить розповсюджена і в українській та інших європейських мовах. Тим не менш, завдяки неймовірній кількості омонімів масштаб абсолютно різний.

Більшість японських загадок створенні на фонетичних прийомах, що використовують омонімію або техніку (ФУШІМОНО). ФУШІМОНО – це техніка

в якій змінюють слово так, щоб воно мало омонім і таким чином додавало загадковості в загадку. Ось декілька прикладів таких загадок: [4]

УМІ НО МІДЗУ ВА ШЬОППАЙ НОНІ ТОТЕМО АМАСО:НА САКАНА ВА НАНИ. «В морі солена вода, але в ньому є дуже солодка риба, яка? В відповідь гра слів АНКО: (квасолевий мармелад) і АНКО: (морський чорт).

УМІ НО НАКА НІ ВА, ЦУ МО ЦУ МО ОКОТТЕ БАКАРІ ІРУ САКАНА ГА ІМАСУ, НАНІ. «Що за риба живе в морі, що постійно сердиться? Відповідь БУРІ (жовтохвіст японський) існує також омонімічне слово БУРІ (сердитися).

НОМУ ТО ЙОППАРАТТЕ ШІМАУ САКАНА ВА, НАНІ. Від якої риби можна сп'яніти? Відповідь САКЕ (кета) омонім САКЕ (рисова горілка).

Також наведемо декілька прикладів використання омонімів в жартах і каламбурах:

ОЯ НО МОРІ ДЕ КО УРЕШІ:

1. Мало радості коли батьки весь час за тобою приглядають.
2. Дитині радісно коли батьки за нею приглядають
(КО (дитина), КО (маленький))

Недавно батько пішов купляти окуляри. В аптеці йому підбирали лінзи і запитали: «вам безбарвні?» («МУШЬОКУ ДЕСУ КА»). Він не так зрозумів питання і відповів: «Ні я працюю в банку» (Омонімія МУШЬОКУ (безбарвний) і МУШЬОКУ (безробітний)).

Іноді омонімію використовують для того щоб зробити назву книжки більш цікавою. Наприклад, книга-інструкція по поводженню під час землетрусів названа: «ДЖІШІН НІ ДЖІШІН О» «Ведіть себе впевнено під час землетрусів». ДЖІШІН (землетрус), ДЖІШІН (впевненість у собі).

В японській рекламі широко використовується омонімія для запам'ятовування телефонних номерів а також просто омонімічні звороти для кращого запам'ятовування. Наприклад:

783 НАЯМІ омонімія на НАЯМІ (страждання)

3939 САНКЮ:САНКЮ: омонімія на англійське thank you

МУКАШІ НАЦУКАШІ реклама традиційних літніх солодоців. МУКАШІ (старинні), НАЦУ (літо), КАШІ (солодоці) (омонімія з НАЦУКАШІ: (згадувати з теплотою, ностальгічний)

Ще можна привести багато прикладів позитивного використання омонімів. Та ми вважаємо, що цих прикладів достатньо, щоб довести, що омоніми це не тільки проблема яку потрібно вирішити, а й те, що робить японську унікальною.

3.2 Дослідження рівня сприйняття омонімії студентами

З огляду на те, що не завжди можна нейтралізувати омонімію. Ба більше саме студенти за часту мають більше проблем з омонімією, в силу того, що вони не росли в середовищі японської мови і їх словниковий запас часто обмежений, що не дозволяє їм вільно підбирати синоніми якщо співрозмовник не зрозумів. Надзвичайно цікаво подивитися як вони реагують на омонімію і чим вони користуються для розрізнення омонімів. Для цього ми провели анонімне опитування серед студентів 4 курсу вивчаючих японську мову.

Ціллю опитування було визначити наступне:

- 1) З якою омонімією виникають проблеми
- 2) Як впливає контекст на розпізнавання омонімів
- 3) Як залежить процес розпізнавання омонімів залежно від особливостей цих слів.
- 4) Які проблеми виникають з маловідомими омонімами

Опитування складалося з двох питань, що до відношення до омонімії і методів боротьби з нею. І десяти питань в яких потрібно було до слова написаного хіраганою вибрати ієрогліфічне написання. Важливо зазначити що перших 5 питань були словосполучення в яких одне з слів було записано хіраганою, а наступні 5 питань були реченнями.

Першим питанням опитування було: «Чи виникають у вас проблеми з японською омонімією?» Див. додаток 1.

Як зрозуміло з діаграми у більшості студентів проблеми виникають як з усною так і з письмовою омонімією. Це сильно відрізняється від носіїв мови які в більшості випадків не мають проблем з письмовою омонімією. Ми вважаємо що це пов'язано з тим, що японські автори коли хочуть акцентувати на чомусь увагу часто записують слово катаканою на відміну від традиційного записують ієрогліфами.

В ході дослідження також було з'ясовано, що контекст має надзвичайно важливу роль в розпізнаванні омонімів 83 відсотки опитуваних обрали його як головного помічника в боротьбі з омонімією. Рівня словосполучень часто достатньо, якщо слово відомо тому хто сприймає інформацію, але в реченні не дивлячись на зрозумілість омонімічної пари можуть виникати непорозуміння. Наприклад: омоніми 暑い(Ацуї) жарка погода; 熱い(Ацуї) гарячий на дотик; 厚い(Ацуї) товстий. В випадку словосполучень правильне омонім вибрали 83%, а в реченні всього 66%. Тому не можна вважати, що нарощування контексту завжди допомагає розпізнати омонім. Важливо, щоб цей контекст відображав слово так, як його розуміє той хто сприймає мову. Адже як відомо в японській мові слова мають різні і іноді на перший погляд навіть не пов'язані значення тому це не дивно, що студент деякі з них не знає.

Що ж до маловідомих слів, то такі слова сприймаються надзвичайно важко і якщо контекст не допомагає, а можливості перепитати немає, то зрозуміти їх правильно надзвичайно важко.

ВИСНОВКИ

В цій роботі ми проаналізували явище японської омонімії. Вивчивши твердження вчених з різних країн світу визначили те як ми характеризуємо омоніми.

Були досліджені основні джерела омонімії та виявлено, що головним джерелом є канго. Також було з'ясовано, що сама складова система японської мови сприяє створенню великої кількості омонімів. Адже за такої структури просто не можливо, без омонімії, насити мову достатньою кількістю слів, бо це зробить слова надто великими.

У даній роботі, ми також дослідили випадки повної і часткової омонімії. За результатами стало зрозуміло, що більшість японських омонімів незмінні. Як було зазначено раніше більшість омонімів належать до канго а ті в свою чергу в більшості випадків є іменниками. Оскільки іменники в японській мові незмінні то більшість японських омонімів можна вважати повними. Тим не менш, серед змінюваних японських слів все ж існує досить великий прошарок змінюваних омонімів.

Також проаналізували проблеми, які омонімія створює під час сприйняття інформації та віднайшли способи які допоможуть боротися з нею. Важливо наголосити, що боротьба з нею може диференціюватися за рівнем складності. Починаючи з підбору омоніма з іншого шару лексики до слова, що викликає непорозуміння і закінчуючи словниками і повною перебудовою мови задля більш ефективної передачі інформації.

Необхідно наголосити на тому, що ми також виділили позитивні якості японської омонімії які є невід'ємною часткою японської мови.

Ще ми провели невеличке дослідження рівня розуміння омонімії студентами, що вивчають японську мову. З результатів дослідження видно, що рівень сприйняття омонімії студентами і носіями мови кардинально різний. Японські вчені навіть не розглядають проблеми, що виникають під час писемного

мовлення, а більшість студентів зазначила, що в них виникають проблеми як з усною так і з писемною омонімією. Це може бути пов'язано з тим, що багато японських слів мають декілька значень, чи з тим, що у студентів не достатньо розвинений словниковий запас щоб пам'ятати особливості використання всіх омонімів. В будь якого випадку можна констатувати той факт, що студенти більш вразливі до явища омонімії ніж носії мови.

Отже, омонімія відіграє важливу роль в японській мові і нехай деяких випадках вона завдає проблем, в той же час вона створює надзвичайно широке поле для творчості.

要約

同音異義語は日本語で非常に一般的であるため、対話者を話したり理解しようとする人にとって深刻な問題になっています。したがって、ホモニミーの現象とそれに関連する問題を調査することが重要です。これが私たちの研究の目的です

本研究では、日本人の同音異義語の現象を分析した。世界のさまざまな国の科学者の声明を研究して、同音異義語をどのように特徴付けるかを決定しました。

同音異義語の主な情報源が調査され、主な情報源は漢語であることがわかりました。また、日本語の非常に音節的なシステムが多数の同音異義語の作成に寄与していることもわかりました。

この作業では、完全および部分的な同名のケースも調査しました。前述のように、ほとんどの同音異義語は漢語に属し、それらはほとんどの場合名詞です。日本語の名詞は不変であるため、ほとんどの日本語の同音異義語は完全であると見なすことができます。それにもかかわらず、変化する日本語の単語の中には、変化する同音異義語のかなり大きな層がまだあります。

私たちはまた、情報を知覚する際に同名性が生み出す問題を分析し、それと闘う方法を見つけました。それとの闘いは、複雑さのレベルによって区別できることを強調することが重要です。誤解を招く単語の語彙の別のレイヤーから同音異義語を選択することから始まり、辞書で終わります。

日本語の不可欠な部分である日本語の同音異義語の肯定的な性質も強調したことを強調しておく必要があります。

また、日本語を勉強している学生による同音異義語の理解度についての小規模な調査も実施しました。この研究の結果は、学生とネイティブスピーカーによる同音異義語の認識のレベルが根本的に異なることを示しています。日本の学者は、書面によるコミュニケーションの際に生じる問題についてさえ考慮しておらず、でもほとんどの学生は、口頭と書面による同名性に問題があると指摘しています。これは、多くの日本語の単語が複数の意味を持つという事実、または学生がすべての同音異義語の特定の用法を覚えるのに十分に発達した語彙を持っていないという事実による可能性があります。いずれにせよ、学生はネイティブスピーカーよりも同音異義語の現象に対して脆弱であるという事実を述べることができます。

このように、同音異義語は日本語において重要な役割を果たしており、場合によっては問題を引き起こしますが、同時に非常に幅広い創造の場を生み出しています。

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Будагов Р. А. Введение в науку о языке. Москва, добосвет-2000, 2003. – 57с.
2. Доонго но кенкю. Кокуруцу кокуго кенкюджйо хококу, № 20, Токіо, видавництво шю:ей, 1967. - с. 56-57, с. 136.
3. Ковалів Ю.І. Літературознавча енциклопедія. Том 2, Київ: Видавничий центр «Академія», 2007. – 152с.
4. Кономі Хікару Надзонадзо асобі. Токіо, Аканешьобо, 1987. – 79с.
5. Конрад Н. И. Большой японско-русский словарь. Том I, Москва, Советская энциклопедия, 1970. – 807с.
6. Корчагина Т.И. Омонимия в современном японском языке. – Москва, АСТ, Восток - Запад. – 2005. – 51с.
7. Мацусака Таданорі. Кокуго кокуджі ронсо. Токіо, видавництво: шінко:, 1962. – с. 151-153.
8. Мікі Сейкічі, Акубун шіцуген моногатарі, Токіо, видавництво: аро:, 1972. – с. 32-44.
9. Мідзутані Шідзуо Генго сейкацу. – Кокугоаку, Сендай, кокугоакукенкю:канко:кай, 1962, №49, - с.28-31.
10. Сансейдо: кокуго джітен №7, головний редактор: Хіроакі Ііма, Токіо, Сансейдо:, 2013. – f15260 с.
11. Соколов А. Н. Наблюдение за эволюцией письменного обозначения канго. – в кн: Сборник трудов по языкознанию, № 3. Москва, издательство Академии наук СССР, 1963. – 190с
12. Ульман С. Дескриптивная семантика и лингвистическая типология. В кн.: Новое в лингвистике, вып. II. Москва, издательство иностранной литературы, 1962. – 35с.
13. Танака Акіо Донго-о Мегутте. – Кокугоаку, Сендай, кокугоакукенкю:канко:кай, 1963, №53, - с. 39-40.

14. Шіраіші Дайджі Кокуго кйюіку джітен Токіо, видавництво Токіодо:, 1950. - с. 206-207, с. 452.
15. Яманака Дзьота Кокуго гоген джітен. Токіо, видавництво Азекурашьобо:, 1970. – 637 с.
16. Emerson O.F. The History of the English Language, New York, 1935. – 139pp.
17. Nelson A. N. The Modern Reader`s Japanese-English Character Dictionary, Tuttle publishing, 2004. – с.1048 – 1108.
18. Ullmann St. Semantics, An Introduction to the Science of Meaning. Oxford, 1970. – pp. 176-180.
19. 国語学 辞典. - 東京, 1973. - 677 頁.
20. 三機市川、服部四郎、世界言語概説 . 下巻、東京、1958、一203 頁.
21. 見坊豪紀, 芳賀綏, 日本の語い. - 東京: 岩崎書店, 1958. – 188-189 頁.

ДОДАТКИ

Додаток 1

Діаграма 1 Чи виникають у вас проблеми з японською омонімією?

